

Nr 402.

Av herr **von Friesen**, *angående viss ändring i butikstängningslagen.*

I butikstängningslagen av den 18 juli 1942 stadgas i § 11 (»särskilt tillstånd till annan affärstid än den vanliga») i 3 mom. stycket 4:

Försäljning i direkt anslutning till station för järnvägs- eller lufttrafik eller för mer betydande sjö- och spårvägs- eller busstrafik må medgivas under den utsträckta tid som kan anses betingad av de resandes behov; dock må tillståndet i regel avse försäljning endast av de under st. 1 nämnda varuslagen samt *tobaksvaror* och mindre pappersartiklar. I stycket specificeras varorna sålunda: »konfektyrer, kex, alkoholfria drycker, färsk frukt, fikon, dadlar, russin och produkter av svensk frukt ävensom periodiska skrifter.»

Det torde vara uppenbart, att dylika medgivanden icke verka rättvist gentemot de detaljhandlare som icke ha monopol på dylik kioskhandel och i synnerhet sådana som ligga i närheten av kioskerna. Att allmänheten skall betjänas väl är riktigt och att onödiga byråkratiska föreskrifter icke skola förhindra konsumenterna att kvällar eller söndagar erhålla sådana varor, som omnämnas i lagen, är en sak för sig. Men den »allmänhet», som lagen åsyftar, äro *resande* icke vem som helst i t. ex. en storstad. På Centralstationen i Göteborg och Stockholm frågar man aldrig efter om konsumenten är att betrakta som resande, och någon enkel legitimation i form av biljett eller dylikt erfordras icke. Ändå mera absurt blir förhållandet vid de s. k. trafik-kioskerna i storstäderna, utplanterade här och var på centrala platser. På Järntorget i Göteborg kan man under kvällar och söndagar se en ringlande kö av tobakshungriga medborgare, som icke gittat använda sig av möjligheterna att köpa i de affärer, som äro bundna av lagens strängare bestämmelser. Särskilt drabbar denna konkurrens dem, vilka till huvudsaklig uppgift ha att försälja tobak.

Självfallet skola konsumenternas intressen i största möjliga utsträckning tillgodoses. Å andra sidan innebär nuvarande praxis ett åsidosättande av lagens avsikt, som uppenbarligen måste ha varit att tillgodose *endast* de »resandes» behov. Vad beträffar kioskerna å järnvägsstationer borde därför biljett avkrävas den kund, som inköper vara efter lagstadgad butikstängningstid. Svårare blir att följa lagens bestämmelser beträffande övriga trafik-kiosker, placerade i anslutning till spårvägslinjer. Antingen kan ett försäljningsförbud beträffande tobak införas efter vanlig stängningstid, eller också böra tobakshandlarna medgivas rätt till fri konkurrens t. ex. i form av auto-

matförsäljning. Principiellt synes mig det första alternativet mest tilltalande och i praktiken lättast att genomföra.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville begära sådan ändring i butikstängningslagen, att i motionen anförda önskemål tillgodoses.

Stockholm i januari 1944.

Bertil von Friesen.
